

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2128/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Дашић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ АД Нови Сад, чији је пуномоћник адвокат Бранислав Грујић из ..., ради накнаде нематеријалне штете услед злостављања на раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1857/22 од 08.12.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1857/22 од 08.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1857/22 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 24/21 од 24.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа услед претрпљеног злостављања на раду код туженог исплати износ од 125.000,00 динара све са законском затезном каматом од 24.01.2022. године до исплате, као и да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиље којим је тражила исплату законске затезне камате на досуђени износ главнице за период од 21.07.2021. године као дана подношења тужбе до 24.01.2022. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1857/22 од 08.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу и делу одлуке о приговору.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ број 10/23). Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиле у спору ради накнаде нематеријалне штете настале услед злостављања на раду, а имајући у виду да је тужбени захтев тужиле против туженог ради злостављања на раду правноснажно усвојен пресудом Вишег суда у Београду П1 93/16 од 15.09.2017. године. Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, посебно у погледу оцене приговора застарелости, који су нижестепени судови правилном применом материјалног права и оценили. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради накнаде нематеријалне штете услед утврђеног злостављања на раду, у којем одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању не представља нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Из тих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Одредбом члана 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду прописано је да спор због злостављања на раду или у вези са радом јесте радни спор због чега се на њега примењују одредбе о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде нематеријалне штете услед утврђеног злостављања на раду, тужилца је поднела 21.07.2021. године, а вредност предмета спора је 125.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Будући да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност предмета спора побијаног дела новчаног потраживања не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић